

DİN KÜLTÜRÜ VE AHLAK BİLGİSİ 7. SINIF 3. ÜNİTE: AHLAKİ DAVRANIŞLAR

1. GÜZEL AHLAKİ TUTUM VE DAVRANIŞLAR

Ahlak, insanın yaratılışından gelen özellikleri ile insanların iyiliğini ve mutluluğunu hedef alan kuralların hayata geçirilmesi ile kazanılan iyi ve güzel davranışlara denir. İslam dini güzel ahlaka büyük önem vermektedir. İslam insanlarda, dürüst, güvenilir, saygılı, merhametli, anlayışlı, tatlı dilli olmalarını istemektedir. Hz. Peygamber güzel ahlakın en büyük örneğidir. Hz. Peygamber ahlakla ilgili olarak söylediği **“Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.”** hadisi kendisinin ahlaki olarak insanların en üstü olduğunu göstermektedir. Hz. Peygamber’in güzel ahlaka sahip olmasıyla alakalı olarak Kalem suresinde **“Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.”** buyrulmaktadır.

Hem Kuran-ı Kerim’de hem de Hz. Peygamber’in hadislerinde bizleri güzel ahlaklı olmaya teşvik eden pek çok öğüt, uyarı ve ilke yer alır. Rabbimiz bir çok ayette; bizleri doğru sözlü olmaya, yalancı şahitlikten kaçınmaya ve adaletli davranmaya yönlendirir. Konuyla alakalı olarak Nisa Suresinde şöyle buyrulmaktadır. **“Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınız aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın) Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. Öyleyse Adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”**

Sevgili Peygamberimizde birçok hadisinde bizlere güzel ahlaklı olmayı öğütlemiştir. Örneğin o bir hadisinde, **“Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlakı güzel olan ve ailesine karşı iyi davranandır.”** Buyurmuştur. İslam dini bizlerden beklediği güzel davranışlarından bazı şunlardır:

A. DOĞRULUK VE DÜRÜSTLÜK

Toplumumuz güven duygusu üzerine kurulmuştur. Hiç kimse yalan söyleyen, verdiği sözleri tutmayan biriyle arkadaşlık etmek ve yakınlık kurmak istemez. Dürüst, ahlaklı bir insan, karşısındaki kişinin de dürüst ve güvenilir olmasını bekler Dinimiz; yalan söylemeyi, hile yapmayı, yalancı şahitlik etmeyi, başkalarını aldatmayı açık ve kesin bir şekilde yasaklar. Yüce Allah Müslümanlardan dürüst olmalarını, doğruluğu ilke edinmelerini ister. Verdiğimiz sözleri tutmamızı, tutamayacağımız sözler vermekten de kaçınmamızı öğütler. Ahzâb suresinde ise Yüce Allah, Müslümanları doğruluktan ayrılmamaları konusunda şöyle uyarır: **“Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar...”**

Hız. Peygamber hem kendisi dürüstlüğü hayatının merkezine koymuştur hem de diğer Müslümanlara bu konuda tavsiyelerde bulunmuştur. Hız. Peygamber'in dürüstlü gençlik yıllarına kadar dayanmaktadır. O genç ikin dürüstlüğü yaşadığı topluğu içersinde bilinmektedir. Bunun ile ilgili olarak ona **Muhammedü'l-Emîn** (Güvenilir Muhammed) denilmektedir.

Her alanda olduğu gibi doğruluk konusunda da bizler için en güzel örnek Hız. Peygamber, kadın erkek, yaşlı genç, küçük büyük herkese karşı dürüst olmamızı öğütlemiştir. Kutsal kitabımız Kuran-ı Kerim'de; verdiğimiz sözleri tutmayı, yaptığımız antlaşmalara sadık kalmayı, emanetleri korumayı emreden birçok ayet bulunur. Sevgili Peygamberimiz dürüstlük konusunda bize örnek olmuş; verdiği sözleri tutmaya, emanetleri korumaya her zaman önem vermiştir. Mekke'den Medine'ye hicret ederken Mekkelilerin kendisine bıraktıkları emanetleri sahiplerine ulaştırması için Hız. Ali'ye bırakmıştır. Hız. Ali de kendisine bırakılan emanetleri tek tek sahiplerine teslim ettikten sonra Medine'ye doğru yola çıkmıştır.

B. SEVGİ

Bir insanın sahip olduğu en güzel özelliklerden birisi ise sevgidir. Bir çiçeğin yetişmesi, bir bebeğin büyümesi, bir hayvanın bakımı hep sevgiyle olur. Sevgiyle hem bir bebek hem de bir çiçek daha çabuk ve sağlıklı gelişir. Bu nedenle anne ve babalar çocuklarını çok severler, onlar için hiçbir fedakârlıktan kaçınmazlar. Yüce dinimizde sevgiye büyük önem verilir. İnsanların birbirini karşılıksız sevmesi öğütlenir. Kuran-ı Kerim'de yer alan bir ayette, **“Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz.”** Hız. Peygamber hayatı boyunca insanlara karşı sevgi dolu olmuş, diğer Müslümanlara da birbirlerini sevmeyi, kardeş olmalarını tavsiye etmiştir. Hız. Peygamber bir hadisinde sevginin önemiyle alakalı şöyle buyurmuştur: **“Sizden biriniz, kendisi için sevdiğini mümin kardeşi için de sevmedikçe gerçek mümin olamaz.”**

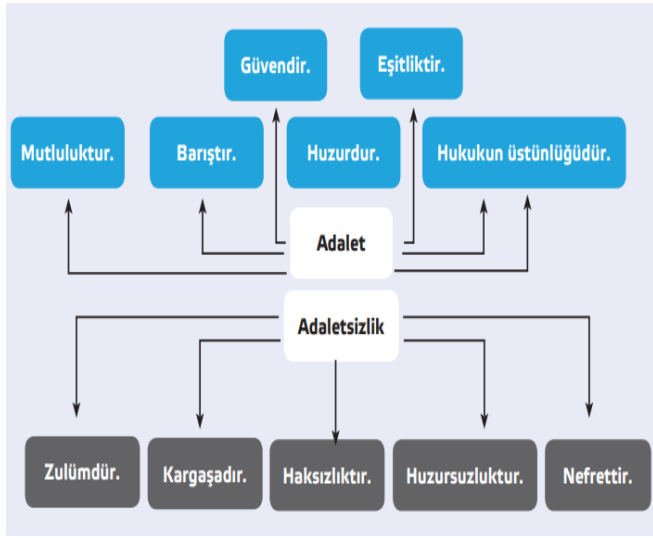

C. ADALET

Adalet; bir işi yerli yerine koyma, hak sahibine hakkını verme, hak ve hukuka uygunluk gibi anlamlara gelir. Adaletli olmak, ahlaklı ve erdemli bir insanda bulunması gereken en temel özelliklerdendir. Adaletin bulunduğu yerde barış, huzur, güven olur. İnsanların adaletli davranmadığı bir ortamda ise dürüstlük ve huzurdan da söz edilemez. İslam dini; güzel ahlaklı, dürüst, güvenilir ve adil insanlar olmamızı ister. Bizlere yalan, hile, haksızlık, adaletsizlik gibi kötü davranışlardan kaçınmamızı öğütler. Kuran-ı Kerim'de adaletli olmayı emreden birçok ayet bulunur. Bir ayette Rabb'imiz şöyle buyurur: **“Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana babanız ve akrabalarınız aleyhine de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar fakir olsunlar Allah onlara sizden daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın; (şahitliği) eğer, бүker (doğru şahitlik etmez), yahut şahitlik etmekten kaçırırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”**

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) de hayatı boyunca adaletli davranmıştır. O, kimseye kötülük etmemiş, hiçbir zaman haksızlık yapmamıştır. Ne kimsenin hakkını yemiş ne de kendi hakkını yedirmiştir. Hak ve adalet konusunda hatır gönül dinlememiş, hukuk kurallarını herkese eşit olarak uygulamıştır. Peygamberimizin (s.a.v.) adalete verdiği önemi gösteren çeşitli örnek olaylar vardır. Bir keresinde Medine'nin ileri gelen ailelerinden birine mensup bir kadın hırsızlık yapmıştır.

Bazı kimseler, aracı göndererek Hz. Peygamber'den (s.a.v.), bu kadının cezalandırılmamasını istemişlerdir. Hz. Peygamber (s.a.v.) bu isteğe çok kızmıştır. **“Sizden önce gelip geçmiş milletler şu sebepten helak olmuşlardır: Onlar, içlerinden ileri gelen ve itibarlı kimseler suç işlediğinde (buna) göz yumar, ceza vermezlerdi. Kimsesiz, zayıf insanlar suç işlerse hemen cezalandırırlardı. Allah’a yemin ederim ki hırsızlık yapan kızım Fatıma bile olsa onun da elini keserdim.”** diyerek sahabilerini açık bir şekilde uyarmıştır.

D. YARDIMSEVERLİK

İslam dininin ahlaki ilkelerinden birisi ise yardımseverliktir. Yardımseverlik, ahlaki olarak birey ve toplum hayatı açısından büyük bir önemi sahiptir. Yardımsever olan kişiler Fakirlere, kimsesizlere, yetimlere, öksüzlere, yaşlılara yardım eder. Sahip olduğu maddi imkânların fazlasından zekât ve sadaka vererek, infak ederek Allah yolunda harcar. Kutsal kitabımız Kuran-ı Kerim’de, bizleri muhtaç durumda olan kimselere yardım etmeye yönlendiren birçok ayet bulunur. Örneğin bunlardan birinde, **“Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarımızdan hayra harcamayın. Size verilse gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye**

kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye layıktır.”

Yardımseverlik sadece maddi konularda söz konusu değildir. Ağır bir yük taşıyan bir kimseye taşımasına yardım etmek, sıkıntısı olan bir arkadaşını dinleyip ona moral vermek, yere düşen bir çocuğu yerden kaldırmak, toplu taşıma araçlarında hamile veya yaşlı birine yer vermek vb. bütün iyilikler yardımseverlik olarak ifade edilebilir.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed hayatı boyunca ihtiyaç sahiplerine yardım etmiş; yetim, öksüz ve yaşlıları koruyup gözetmeyi ilke edinmiştir. O, birçok hadisinde bizleri de başkalarına maddi yardımda bulunmaya teşvik etmiştir.

Örneğin bir hadisinde, **“Yanı başındaki komşusu açken tok yatan kimse, (gerçek anlamda) iman etmemiştir.”** buyurmuştur. Bütün bunlar İslam dinin yardımlaşmaya ne kadar önem verdiğini göstermektedir.

E. ÖZ DENETİM

Öz denetim, kişinin bir hedefe ulaşmak için davranışlarını, duygularını, arzularını ve tepkilerini düzenleyebilme becerisine denir. Kısacası, kişinin, toplum içindeki duygu ve davranışlarını kontrol etmesi anlamına gelir. İnsan irade sahibi bir varlık olduğundan kararlarını kendisi alabilmektedir. Akıllı ve iradesiyle iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, faydayı zarardan ayırt eder, çevresinde olup bitenleri anlar ve değerlendirir. İnsan toplum hayatı içerisinde ilişkilerini sağlıklı devam ettirebilmeleri için öz denetim sahibi olması gereklidir. Bunu yapabilmesi için aklını kullanması gerekmektedir. Dinimize göre her Müslümanın hâl ve hareketlerinde birtakım kurallara uygun davranması gerekir. Bu kuralların amacı, insanları güzel davranışlara yönlendirerek Allah’ın rızasına uygun bir hayat yaşamak ve O’nun onaylamadığı davranışlardan da sakındırmaktır. Bilinçli şekilde yapılan ibadetler, Müslümanın öz denetim sahibi olmasını sağlar. Çünkü Müslüman her zaman kendisini Yüce Allah’ın kontrolünde olduğunu düşünür.

O'nun rızasına uygun olarak davranmaya çalışır. Bu da kişinin öz denetim duygusunu geliştirir. Namazı hakkıyla kılan kişi kötülüklerden uzak durması gerektiğini bilir.

F. DOSTLUK

Dost, bireylerin bir kan bağı olmadan koşulsuz ve şartsız şekilde sevdikleri insanlara dost denmektedir. Dost insanlar için kullanıldığı gibi diğer varlıklar içinde kullanılabilir. Yani bir birey bir insanla dost olabileceği gibi diğer varlıklarla da dost olabilir. İnsan, sevdiği kimselerden dostlar ve arkadaşlar edinir. Onlarla olan dostluğu, aralarındaki sevgiyle daha da gelişip güçlenir. Sevgi ve saygıya dayalı dostluklar, bu güzel duyguların toplumda da yaygınlaşmasını sağlar.

G. SORUMLULUK

Yüce Allah insanı eşsiz özellikler ile yaratmıştır. Peyamberler ve ilahi kitaplar göndererek insanı kendisine muhatap almıştır. Özel kabiliyetlerle donatılıp yaratılan insan, bu özelliğinin doğal bir sonucu olarak yaptığı iş ve davranışlardan sorumludur. İnsanın dünyada bir yaşam amacı vardır. Bu amaç, Allah'ı (c.c.) tanımak, O'na kulluk etmektir. Bundan dolayı insanın Yüce Allah'a karşı sorumlulukları bulunur. Allah'ın (c.c.) varlığını, birliğini bilmek ve tanımak, bunun sonucunda da gereken kulluk görevini yapmak insanın sorumluluklarındandır. Bu konuda Kuran-ı Kerim'de Allah şöyle buyurmaktadır: **“Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”**

Allah'a karşı sorumluluklarımız olduğu gibi yaşadığımız ailemize, eşimize, çocuklarımıza, anne ve babalarımıza, içerisinde bulunduğumuz topluma karşı da sorumluluklarımız vardır. Bu sorumlulukları yerine getirmek hem bize hem de etrafımızdaki insanlara karşı olan öz saygının kazanılmasını sağlar.

H. SAYGI

Saygı (yada itibar), önemli kabul edilen veya yüksek itibar veya saygı duyulan birine veya bir şeye karşı gösterilen olumlu duygu veya eylemdir.

İyi veya değerli niteliklere duyulan hayranlık duygusunu iletir. Ayrıca, birinin ihtiyaçlarına veya duygularına özen, ilgi veya dikkat göstererek onu onurlandırma sürecidir. Saygı, ilişki içinde olan birey veya kurumların (örneğin dinlerin veya ulusların), birbirlerinin ilgi ve tutumlarının farkında oldukları, yapıcı bir davranış tarzını benimsedikleri olumlu bir duygudur.

Saygı, ilişkide olunan, iletişim kurulan varlık veya oluşumun hak, değer, inanç ve her türlü özelliğini göz önünde tutmak ve bunlara önyargısız yaklaşmayı içerir. Her ne kadar tersi gibi gözükse de saygı kavramı haklar kavramının varlığından önce gelir ve haklar kavramına dayanmaz. Saygı, ilişki içinde olan birey veya kurumların (örneğin dinlerin veya ulusların), birbirlerinin ilgi ve tutumlarının farkında oldukları, yapıcı bir davranış tarzını benimsedikleri olumlu bir duygudur.

İslam dini, insanlar arasında iyi ilişkiler kurulmasına önem verir. Toplumda sevgi, saygı ve güven ortamının sağlanmasını ister. İnsanların birbirlerinin haklarına, düşüncelerine, inançlarına saygılı olmasını buyurur. Bunun için de herkesin dostça ve kardeşçe yaşamasını öğütler. İslamiyet sevgi ve barış dinidir. Bu nedenle yüce dinimizde sevgiye, saygıya, dostça ve kardeşçe yaşamaya büyük önem verilmiştir.

I. VATAN SEVGİSİ

İnsan sevdiği şeylere değer veren bir varlıktır. Vatan sevgisi de değerlerden birisidir. Vatanımızı sevmek, ona karşı sorumluluklarımızı yerine getirmemizi gerektirir. Çünkü sevmek, birtakım sorumlulukları da beraberinde getirir. Bunların başında, vatani korumak ve geliştirmek gelir. Bizler vatanımızı korumak ve geliştirmek için elimizden gelen çabayı gösteririz. Vatanımızın doğal ve tarihî güzelliklerini koruruz. Doğaya, tarihî ve kültürel değerlerimize sahip çıkarız. Onlara zarar vermez, zarar verenlere de engel oluruz. Vatanımızı, milletimizi yüceltmek de vatanseverliğin gereklerindendir ve hepimizin görevidir. Bunun için bizler çok çalışmalıyız. Vatanımıza ve milletimize layık bir insan olmak için çaba harcamalıyız.

J. SABILI OLMAK

Sabır kavramı sözlükte direnç gösterme, kararlılık, acele etmeme gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise sabır; hoşla gitmeyen olaylar, nefse ağır gelen şeyler ve insanı zorlayan durumlar karşısında ruhsal dengeyi bozmamak için dünya ve ahiret yararlarını düşünerek insanın kalbinde yer tutan sükûnet ve dayanma kuvveti, Allah'a sığınıp güvenerek zorluklar ve felaketlere direnç göstermek demektir.

İnsan hayatı boyunca çeşitli zorluklar, sıkıntılar, başarısızlık yaşamaktadır. Hastalanabilir, doğal afetlerden zarar görebilir, hedeflerine ulaşamayabilir. İnsanlar bu zorluklara karşı sabırlı olması, karamsarlığa kapılmaması, her şeyin Allah'tan geldiğini bilerek tevekkül etmelidir. Karşılaştığımız zorluklarda Allah'a sığınmamızı, ondan yardım dilememizi buyurur. Bir ayette yüce Allah şöyle buyurmuştur: **“Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki Allah sabredenlerle beraberdir.”** Bir başka ayette ise, **“İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanacaklardır.”**

İslam dini sadece zorluk ve musibetlere karşı değil sosyal hayatta da sabırlı olmayı tavsiye etmiştir. Diğer insanlara karşı ilişkilerde sabırlı olmak, iletişimi daha kolay yapmamızı, davranışlarımızı kontrol etmemizi, nefsimize hâkim olmamızı buyurur. Tepkilerimizin ölçülü ve dengeli olmasını öğütler.

Peygamber efendimiz, sabırlı olmayı tavsiye etmektedir. Birçok hadisinde şöyle buyurmuştur:

“İnsanlarla bir arada yaşayan ve onların eziyetlerine sabreden mümin, insanlarla bir arada yaşamayan ve onların eziyetlerine sabretmeyen müminden daha büyük ecre nail olur.”

2. BİR PEYGAMBER TANIYORUM: HZ. SALİH (A.S.)

Yüce kitabımız Kuran-ı Kerim'de peygamberlerin kıssaları anlatılmaktadır. Bu Peygamberlerden birisi ise Hz. Salih'dir. Hz. Salih peygamber olarak “Semud” kavmine gönderilmiştir. Semud kavmi; Medine ile Şam arasında, Hicr denilen bölgede yaşıyordu. Semudlular kayaların içine oydukları sağlam evlerde oturuyordu. Semud kavminin bulunduğu yer günümüzde Ürdün toprakları içerisinde yer alan Petra adı verilen antik kent olduğu tahmin edilmektedir.

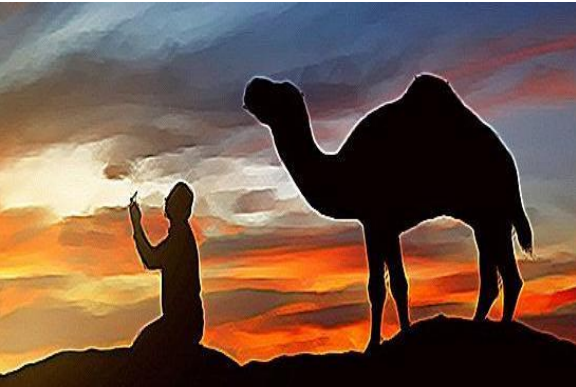
Semud Kavminin bulunduğu yer zengin topraklar, bol hurmalar ve bereketli ürünler yetişmektedir. Bu nimetlere karşı Semud kavmi nankörlük yapıp taştan yaptıkları putlara tanrı diye tapınmaya başlamıştır. Zaman içerisinde bu batıl inanç toplum içinde iyice yaygınlaşmıştı. Bunun üzerine Yüce Allah onlara Hz. Salih'i peygamber olarak göndermişti.

Hz. Salih kavmini yalnızca Allah'a inanıp ibadet etmeye, putlara tapmaktan vazgeçmeye çağırmıştı. Semud kavmi, kendi içlerinde doğup büyümesine rağmen Hz. Salih'e inanmamıştır. Onlar, kendisiyle alay edercesine, **“Dediler ki: Ey Salih! Sen bundan önce içimizde kendisine ümit bağlanan biriydin. Şimdi babalarımızın taptığı şeylere tapmaktan bizi engellemeye mi kalkışıyorsun?”**

Doğrusu bizi davet ettiğin konuda ciddi bir şüphe içindeyiz.” Hz. Salih (a.s.) ise onlara şöyle cevap vermişti: “...Ey kavmim! Bir de şöyle düşünün: Ya ben Rabb’imden verilmiş apaçık bir delile dayanıyorsam ve o bana kendinden bir lütufta bulunmuşsa! Bu durum karşısında ona asi olursam beni Allah’a karşı kim korur? (Bu teklifinizle) siz benim ancak zararımı arttırmış olursunuz.”

Hz. Salih bütün çabalarına rağmen kavmi ona inanmamakta devam etmiştir. Bunca uğraşa rağmen Semudlular arasında Hz. Salih’e inanan insan sayısı çok az olmuştu. İnkârcı Semud halkı Hz. Salih’in çağrısına şüpheyile yaklaşmış, ona inananlara şöyle demişti: **“...Biz de sizin inandığınızı inkâr ediyoruz...”** Semud halkı Hz. Salih’in uğraşına rağmen inanmamış inanmak için Hz. Salih’ten bir mucize getirmesini istemişlerdir. Hz. Salih Allah’a yalvarmış, toplumunun kendine inanmasını sağlamak için Allah’a dua etmiştir. Hz. Salih’in verdiği sözü yerine getiremeyeceğini, böylece onun halk önünde küçük düşeceğini sanıyordu. Semudlular, mucizenin ortaya çıkacağı vakit yaklaştığında Hz. Salih’in söylediği yerde toplanıp beklemeye başlamıştı. İnanan ve inkâr eden herkes gözlerini açmış, sabırsızlıkla bekliyordu. Derken kayaların arasından dişi bir deve çıkmıştı. Herkes hayretler içinde kalmıştı. İnkârcılar büsbütün şaşırılmıştı. Bu öyle büyük bir deveydi ki neredeyse herkese yetecek kadar süt veriyordu. Hz. Salih, Semud kavminin insanlarına şöyle demişti: **“Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah’ın gönderdiği deve. Onu bırakın Allah’ın mülkünde otlasın. Ona kötülük etmeyin; sonra sizi, yaklaşan bir azap yakalar.”**

Bu olaydan sonra sayıları az da olsa bazı kimseler Hz. Salih’e inanıp Allah’a iman etmişti. Fakat Semud kavminin ileri gelen inkârcı kişileri hâlâ Hz. Salih’i halk önünde nasıl küçük düşürebiliriz, onu nasıl yenebiliriz, diye plan kuruyordu. Onların kötülük yapabileceğinden şüphelenen Hz. Salih **“...İşte (mucize) bu dişi devedir; onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir, dedi. Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabı yakalayacaktır.”** diyerek Semud halkını açıkça uyarmıştı.

Semud halkı taştan yaptıkları putları tanrı olarak kabul edip ona inanmayı tek doğru yolduğunu düşünerek deveyi öldürme planları yapmıştı. Semud kavminin inkârcıları bir gece toplanıp gizlice devenin yanına gitmişti: **“Derken, o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler, böylece Rablerinin emrinden dışarı çıktılar ve ‘Ey Salih! Eğer sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit ettiğin azabı bize getir!’ dediler.”** Bu olaydan sonra artık inkârcıların helak olması, onların başına büyük bir bela gelmesi kaçınılmaz olmuştu. Onlar neredeyse fırsat bulsalar Hz. Salih’i (a.s.) bile öldüreceklerdi. Bütün bunların farkında olan Salih Peygamber; inkârcılara, yaptıkları kötü işlerin karşılığı olarak üç gün içinde büyük bir azapla cezalandırılacaklarını bildirmişti.

Üç gün geçtikten sonra kulakları sağır eden korkunç bir ses duyulmuştu. Bu sesi duyanlar hiçbir yere kaçamamışlar, yerlerinden bile kımıldayamamışlardı.

Hz. SALİH

- ★ Semud Kavmine peygamber olarak gönderilmiştir.
- ★ Semud Kavmi Ürdün toprakları içerisinde yer alan Petra antik kentinde yaşadığı düşünülmektedir.
- ★ Kavminden az bir kısmı ona inanmıştır.
- ★ Mucize olarak Allah tarafından kayaların içerisinde dişi deve çıkmıştır.
- ★ Semud kavmi anlaşmaya uymayarak deveyi öldürmeleri üzerine şiddetli bir ses ile helak edilmiştir.

3. BİR SURE TANIYORUM: FELÂK SURESİ VE ANLAMI

Felâk suresi, Kur'an-ı Kerim'in 113. suresidir ve beş ayetten oluşur. Sure, adını ilk ayetteki “felâk” kelimesinden alır. Felâk kavram olarak; sabah aydınlığı, şafak gibi anlamlara gelir. Surede; kıskanç kişilerin, büyücülerin, üfürükçülerin ve başka kötü şeylerin şerrinden Allah'a sığınılması istenir. Nâs suresi ile bu sureye “kendileriyle Allah'a sığınılan” anlamında, “muavvizeteyn” adı verilmiştir. Peygamberimiz, özellikle yatmadan önce kötü varlıkların zararlarından Allah'a sığınmak amacıyla Felâk ve Nâs surelerinin okunmasını tavsiye etmiştir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

Okunuşu:

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kul eûzû birabbil felâk. Min şerri mâ halak. Ve min şerri ğâsikin izâ vekab. Ve min şerrin neffâsâti fil ukad. Ve min şerri hâsidin izâ hased

Anlamı:

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

“De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düşümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden sabahın Rabb'ine sığınırım.”

HAZIRLAYANLAR

Hatice AYDIN - Egemen DOĞAN